

אשכול יוסף

מאצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים
וספרי "כרם יוסף" על הש"ס
מתקנת ועד כבוד הרב

"מצות נר חנוכה היא עד מאד, וצריך להזהר להודיע הנס ולהוסיף בשבחו האל והודיה לו" [הרמב"ם] מדוע דוקא ב"נר חנוכה" כותב הרמב"ם: "מצות חנוכה היא עד מאד"! ולא כתב כן אפי' בשאר מצוות כתפילין וציצית?

יישוב א' – עדות לכל באי עולם על האמונה באל יתברך

וברמב"ן (שכתב הלאה לאו ז'), ועוד הרבה. וראה בזה באריכות לידידי הגאון רבי אבי הלוי שליט"א בספרו הבהיר שו"ע המידות (למונה, חלק המוסר. וכתב דעות סי' ד').

לאור האמור יש ליישב קושיית המפרשים מדוע אין בתקנת מצות נר חנוכה איסור בל תוסיף על מצוות התורה, דאדרבה נר חנוכה הוא ענף בחיוב האמונה ופרסומה בעולם.

ובזה יש ליישב ג"כ מה שהקשו בעיון הפרשה (גיליון ל"ה משפ"ו), על מה שכתב הרמב"ם (פ"ד מה' מעטפה ה"ג) שנה חנוכה קודם לקידוש היום, הואיל ושניהם מדברי סופרים, לכן מוטב להקדים נר חנוכה שיש בו זכרון הנס. ומוכח דנר חנוכה אינו דוחה מצוה דאורייתא, וקשה שלענין קריאת מגילה, כתב הרמב"ם (פ"ה ה"ב), שאפילו כהנים בעבודתן מבטלין עבודתן ובאין לשמוע מקרא מגילה, ק"ו לשאר מצוות של תורה שכולן נדחין מפני מקרא מגילה, ונקט הט"ז (מרפ"ו פק"ז), בדעת הרמב"ם, שאפי' מצוות דאורייתא נדחין לגמרי, אפילו אם לא יוכל לקיימן אח"כ, דפרסומי ניסא עדיף, כמבואר בתוספות (מגילה ג. ד"ה מעטין), גבי ביטול עבודה. וצ"ע כיון שפרסומי ניסא דרבנן דוחה אפילו מצוה דאורייתא, מדוע מצות נר חנוכה אינו דוחה מצוות דאורייתא?

ולהאמור הכל נוח, דיש ב' עניינים בדיני פרסומי ניסא, האחד בקריאת המגילה שהוא פרסום הנס בקיום הדין גרידא, לפרסם הנס שנעשה. משא"כ פרסום הנס בנר חנוכה אינו לפרסם הנס גרידא, אלא לפרסם בעולם האמונה בהש"ת, ולכן בקריאת המגילה שהוא כמצוה בפנ"ע מדין פרסום הנס, הרי הוא דוחה כל מצוה דאורייתא, משא"כ בנר חנוכה שהוא כדי לפרסם האמונה בהש"ת, לא שייך שידחה מצוה דאורייתא, דאדרבה מהות האמונה להעמידנו בקרן אורה לקיים כל מצוות התורה, ועוד שבבחינה מסויימת כל קיום מצוה מן התורה הוא עדות על האמונה.

יישוב ב' – מהות מצות נר חנוכה לעורר שהטבע הוא נס

בספר ימי חנוכה (מאמר י"ט) האריך בכעין זה, שכל מהות מצות נר חנוכה להכיר ולהודות להקב"ה על הנהגת הטבע, שהכל מושגת ומונה בהשגחת הש"ת, היפך תרבות יוון שרצתה להחדיר בלב ישראל שהעולם מתנהג על פי הטבע, שזהו עיקר המינוח, ובאשר לכן, מצות נר חנוכה היא להודות להקב"ה על הנהגת הטבע שבעולם, להורות שהכל הנהגה ניסית, וכמו שכתב הסבא מקלם ביישוב קושיית הבית יוסף מדוע קבעו שמונה ימים, אע"פ שהנס היה רק שבעת ימים? וביאר שזה גופא ענין נס חנוכה להורות שמי שאמר לשמן וידליק יום אחד, יאמר לשמן

נלפענ"ד שהרמב"ם חיבב את מצות נר חנוכה בחביבות יתירה והטביע בה את חביבותה בלשון הזהב שלו שמצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד, ומעם הדבר כי מצות הדלקת נר חנוכה, היא עדות עמוקה לכל באי עולם על האמונה באל יתברך שהוא יחיד ומיוחד, וכי יש לנו חלק ונחלה בישראל. דהנה דור אחרי דור עומדים מיליוני עדים בכל שנה ומכריזים קבל עם ועדה בהדלקת הנרות שה' אחד ושמו אחד, מאז הנס שגברו בית חשמונאי על יוון שהיתה מלכות ומעצמה שלימה, וניצחון המלחמה היה גיבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, טמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורה, שכל אלו מורים על השגחת האל שעשה נס לפרסם שמו בעולם, ולייחדו על עם ישראל, שכל מלחמת היוונים היתה לעקור ולשרש את האמונה בה' יתברך, ומושום כך גזרו לבטל את המצוות, ושכל אחד ואחד יכתוב על קרן השור שאין לו חלק ונחלה בישראל. ונס פך השמן מורה עוד, שאין הקב"ה חפץ בנו רק כיהודים, אלא שנהיה גם כן טהורים ומעוטרים בתורה ובמצוות, כמו הנס הגדול שהיה בשמן כדי שידליקו במטהרה. ואם כן עתה שמיליוני יהודים בעולם כולו מדליקים נרות בכל שנה ושנה בחנוכה זכר לניסים הללו, הרי הדלקת הנר היא עדות לאמונה הצרופה בהש"ת, ומשום כך עיטרו הרמב"ם בחביבות יתירה.

וכעין שאנו סומכים על קבלה של רב מתלמיד, דור אחר דור, עד משה רבינו וישראל, שראו עין בעין את הש"ת ביציאת מצרים וכל הניסים שנעשה להם שם, ובמדבר במשך ארבעים שנה. ובמעמד הר סיני, שבמעמד הר סיני היו כל ישראל במעמד נבואה, וראו שהש"ת אל ושולט יחיד, ושאין לו גוף ולא דמות הגוף. וזאת מפני שאי אפשר היה לזייף מופתים אלו, היות ומיליוני בני אדם שחוו את המופתים, ונמשך במסורת ברצף כל השנים מאז ועד עתה, ועדות בקנה מידה כזאת לא נמצאה לשום דבר בעולם, וכלל פשוט הוא שבלתי אפשרי לזייף היסטוריה שחוו מיליוני בני אדם ועבר במסורת בעם שלם מאיש לאיש, דור אחד דור מאב לבן ומרב לתלמיד. וכמו כן מצוות רבות שמקיימים עם שלם זכרון לעדות זו, פסח, סוכות, שבועות, תפילין, מוזהר, ועוד ועוד. וכן על ידי עונשים של מי שלא יעשה כן. הנה לנו שהעדויות הועברה מדור אל דור, בדביקות, בקנאות, ובדקדוק גדול. וכמו שנאמר (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי ה' האלוקים אין עוד מלבדו, מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אש הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש", וכמו שהאריך הרמב"ם באיגרת תימן, במורה נבוכים (פ"ה ה"ב), ועי' משנה תורה (יסוד פ"ה ויגיש הלכות ע"ו),

וידליק שבעה ימים, ומה גבורות בז' ימים יותר מביום אחד, והכל בחינה אחת שמי שאמר לשמן וידלוק יאמר לחומץ וידלוק (תפנית כה), ועיי'ז מכיר היטב כי גם כאשר השמן ידלוק ליום אחד, הוא בשליחותו של מקום ב"ה שאמר לשמן וידלוק, ולכך תקנו לברך גם ביום הראשון. וכדברי הרמב"ן (סוף פ' חס, f65), שמן הניסים הגדולים והמפורסמים אדם מודה בניסים הנסתרים שהם יסודי התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם. וכמבואר ברמח"ל (בסוף ספר מלחמות משה), שבכל מערכת הטבע יש הנהגה פנימית של הקב"ה שהיא נסתרת מעיני בני אדם, והטבע הוא רק ההנהגה החיצונית הנראית לעיניים. ובוזו ביאר הטעם שכתב הרמב"ם שמצות נר חנוכה חביבה היא מאוד, וצריך לזוהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל והודיה לו על הניסים שעשה לנו, כי מתוך נס חנוכה צריכים לספר ולהודות על שאר הניסים, וכיון שמצות נר חנוכה כל מהותה וענינה בהודאה הבוקעת מתוך הדלקת הנרות, בודאי היא מצוה חביבה עד מאוד, כי בחנוכה מתוך הניסים הגלויים שדלקו הנרות עוד שבעה ימים, ראו ישראל השגחת הקב"ה גם בהנהגת הטבע, שאף היום הראשון שדלק בו הנר בדרכי הטבע אינו אלא בהשגחת השי"ת, והרי הוא בבחינת נס, ולכך חנוכה שכל ענינה להודיע ולגלות ניסי הקב"ה שנתגלו בנס פך השמן, הוא הזמן שבו מודים להקב"ה גם על הטבע בעולם.

יישוב ה' - באה לישראל בצער ומסירות נפש

בספר כתר כהונה (פסקדמה), מביא מפי השמועה, לברא ע"פ מ"ש רש"י (בראשית כ"ד ב'), שהנשבע צריך ליטול בידו חפץ של מצוה, כגון ס"ת או תפילין, והמילה היתה מצוה ראשונה של אברהם, ובאה לו ע"י צער והיתה חביבה עליו, לפיכך השביע בה את אליעזר. ומכאן כי חביבות המצוה כשבאה לאדם בצער, לפיכך נס חנוכה כיוון שבא ע"י צער ומסירות נפש של מקדשי השם, החשמונאים ובני הכהנים, לכן נר חנוכה מצוה חביבה עד מאוד. ומטעם זה חייב לקיימה במסירות נפש, עד כדי מכירת כסותו, משא"כ בשאר המצוות. וכן איתא באבות דרבי נתן (פסק ב'), אם למדת תורה בשעת הרייוח אל תשב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח, שנא' "בבוקר זרע את זרעך, ולערב אל תנח ידך".

יישוב ו' - ע"י זהירות בנר זוכה לבנים ת"ח

ע"ל בס"ד ע"פ מ"ש בגמ' שבת (כג), הזהיר בנר יהיו לו בנים ת"ח, ופירש רש"י דכתיב (משלי ו, כ), "כי נר מצוה ותורה אור", ע"י נר מצוה דשבת וחנוכה, בא אור דתורה. והנה יש מהראשונים שגרסו בדברי הגמרא בפירושו שהזהיר בנר חנוכה יהיו לו בנים ת"ח, וכן גורס רש"י בסידורו (סימן שט"ו), וכן איתא בהרי"ף והרא"ש (סע), מאירי ורבינו חננאל, ובעל הלכות גדולות (הל' שבת). ויש לומר שמפני כך מצות חנוכה חביבה היא עד מאד, שהלא כל אדם חפץ ומשתוקק ונכסף שהיה לו בנים ת"ח.

ומצאתי שהמגיד משנה, בבואו לציין מקור דברי הרמב"ם בהלכה זו, מציין לרב הונא בנמ' שבת דף כ"ג ע"ב שהרגיל בנר חנוכה יהיו לו בנים ת"ח, ולכא' פלא הוא, שהרי הרמב"ם לא הזכיר כאן כלל, שהזהיר בנר יהיו לו בנים ת"ח, אלא ודאי שהרב המגיד בא ליתן מקור לדברי הרמב"ם, שמשמעם זה מצוה זו חביבה עד מאד.

וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף שְׂחִיבֹיֹת בָּנִים ת"ח, רבה היא, שברא מזכה אבא, וע"י שיש לאדם בנים ת"ח הם מחיים את האדם אף לאחר המוות, כמו שמצינו אצל יעקב אבינו שדרשו בו חז"ל (פסחים יד,): שלא מת, שהוקש הוא לזרעו, וביאר רבינו הרשב"א בחי' אגדות שאין הכוונה שיעקב לא מת מיתת הגוף, אלא כיון שכל זרעו המשיכו בדרכו והיו זרע ברכ' ה', הרי הוא כאילו לא מת. [ועפ"י יש ליישב מה שמקשים למה הזהיר בנר יהיו בניו ת"ח, ולא הוא עצמו, ולאור האמור י"ל דיש מעלה רבה לאדם שבניו ת"ח, שמהנים אותו אף אחר מותו, וע"ע להלן], ובקידושין (סג): איתא, שאם יכול אדם לשכור מלמד לעצמו או לבנו, אם בנו זריז וממולח שוכר לבנו, וצ"ע דעדיין מצוה דגופיה עדיף, ולאור האמור נ"חא, שהתועלת לאב שיגדל בנו לאילנא רברבא. ומחיייהו אף אחר מותו.

ישוב ז' - כל ישראל משיגים בה השגת המקדש

ע"ל שמצות נר חנוכה חביבה היא עד מאוד, שהיא לזכר הדלקת נרות המנורה בבחמ"ק, ויש בה השגות כהדלקת המנורה בבחמ"ק, כמו שביאר הר"ן טעם האיסור להרצות מעות לאור נרות החנוכה, לפי שיש בנר חנוכה קדושה משום שתיקוהו זכר למנורה, וכתב השפת אמת (גדליהו, טוסה) שמבואר בדבריו שמצות נר חנוכה מעורר נרות המנורה, וביאר שזה מ"ש הרמב"ן ז"ל פירוש מה שאמר השי"ת לאהרן, שלך לעולם קיימת, שנרות המנורה מועדורים בעת הדלקת נרות חנוכה, וממילא זכה להיות נשאר הארת המנורה שיוכלו בני ישראל להשיג הארתן בזמנים המיוחדים כגון בחנוכה. ובזה מובן היטב שמצות נר חנוכה חביבה עד מאד, כי על ידה יש לנו חלק בקיום מצות המקדש. ואף בזמן המקדש חביבה, על אחת כמה וכמה עתה בעזה"ר שחרב הבית. שזו המצוה היחידה שנותרה מפליטת המקדש. וכל ישראל מקיימים

”ישׁוב ד’ - כל תורה בע”פ בידִינו מכה גם חנוכה

ע"ל בס"ד ע"פ מ"ש רב רבנן ראש גולת אריאל בדורות האחרונים, מרן עט"ר רבינו עובדיה יוסף זצוקל"ה, בספרו הנפלא "מאור ישראל" דרשות (דלוס ג' לתשס"ה), שכאשר נתבונן בנס חנוכה נזכר שכל התורה שבעל פה שיש היום בידינו, היא בזכות נס חנוכה, כי אין לנו בכל המשנה והתלמוד אלא דברי התנאים מדורו של הלל והלאה, ובהם אנו עוסקים ולומדים דבר מתוך דבר, ואילו מדורות הקודמים לדורו של הלל לא נזכר בש"ס דבר. והרי הלל נהג נשיאותו לפני חורבן הבית מאה שנה, ונס חנוכה היה יותר ממאתים שנה לפני חורבן בית שני. ואם חלילה לא היה מתרחש נס חנוכה,

ספר אחד!

100 סיפורים! 1000 חיזוקים!

שמחים לבשר כי הופיע ויצא לאור הספר **"גלילי זהב"** - אוצר אדיר של פניני חיזוק והשקפה צרופה בענייני השעה ובדברי עידוד וחיזוק נכוחים באמונה וביטחון, להלחיב הלבבות בחיזוק לימוד התורה ודקדוק המצוות, מתוך דרשותיו החוצבות להבות אש של ראש ישיבת "כרם יוסף" הידוע בדרשותיו המלהיבות ובשפתו הברורה והקולחת, הגרי"ח סימן טוב שליט"א מחבר ויוצר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים, אשר נתקבלו ספריו באהבה וחיבה בקרב שוחרי ותופסי התורה.

ספר "גלילי זהב" יוצא לאור ע"י מכון "כרם יוסף" בעימוד חדשני ומשובח, כולל מפתח נושאים ומפתח סיפורים. זאת מלבד היותו מושקע בתוכנו ועריכתו, עטור בכריכה מרהיבת עין ובתוכן עשיר ומגוון. גדוש בדרשות מופלאות עם ידיעות רבות השזורים בתוכם 100 סיפורים מרטיטים, אלפי חיזוקים, דברי מוסר אמיתיים באהבת התורה ותיקון המידות, סיפורים מרגשים שלא ראו אור, מהשואה ועד המלחמה 7 באוקטובר למניינם. סיפורי הוד ומופת ועובדות מופלאות מגדולי הדורות עם לקחים נפלאים באמונה ויראת שמים. כמו"כ סיפורים ולקחים מעדות אישית של הרב המחבר על גדולי ומרביצי התורה, ביניהם: מרן הרב עובדיה יוסף, מרן הגר"ח קנייבסקי, מרן ר' גרשון אדלשטיין ועוד ועוד.

בנוסף ניתן למצוא בספר פרקים מיוחדים וסיפורים על מעלת לימוד תורה, תיקון מידות, בין אדם לחבירו, ועוד ועוד. לא היה כבושם זה! ספר מדהים ומתאים לכל שוחרי ואוהבי התורה, בסגנון "יחודי", כאשר כל המקורות וההוספות הובאו בשולי הגיליון למען ירוץ בו הקורא. עריבות ומתיקות התורה מובטחת! הספר זכה להסכמות נלהבות של גדולי ישראל וגדולי ראשי הישיבות מכל העדות והחוגים שליט"א.

את הספר **"גלילי זהב"** ניתן להשיג בכל חנויות הספרים ברחבי הארץ, הפצה ראשית: **"גיטלר"**. לבירורים נוספים ואודות שאר ספרי המחבר, סדרת "כרם יוסף" על מסכתות הש"ס, "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים, "טבעת יוסף" חופה וקידושין ופריה ורביה בהלכה אגדה ומנהג, "שאגת יוסף" ענייני סכנה ורפואה וקידושין בהלכה ואגדה: 02-5373570 / 054-84-60007/8 | מכון "כרם יוסף".

אותה בין עניים בין עשירים, בכל מקומות מושבותיהן. וידוע עד כמה היו הכהנים משתוקקים ורודפים אחר המצוות בבהמ"ק, עד ששנינו (יומא ריש פ"ג), בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח [להסיר את אפרו] תורם, מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש, ודחף אחד מהן את חבירו ונפל ונשברה רגלו, וכיון שראו ב"ד שבאין לידי סכנה, התקינו שלא יהיו תורמין את המזבח אלא בפיים.

יישוב ה' - חביבים דברי סופרים מדברי תורה

ע"ל בס"ד דהנה מצות נר חנוכה, היא המצוה האחרונה שתיקנו חז"ל אחר מתן תורה, וכתב הרמב"ם (במניין המצוות, בפתיחה): "יש מצוות אחרות שנתחדשו אחר מתן תורה וקבעו אותן נביאים וחכמים ופשטו בכל ישראל כגון מקרא מגילה ונר חנוכה ותענית תשעה באב וידיים ועירובין, כל אלו המצוות שנתחדשו חייבין אנו לקבלם ולשומרם, שנא' לא תסור מכל הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, ואינם תוספת על מצוות התורה". ואיתא בירושלמי (פסחין פ"ה ד), אמר רבי יהודה בן פזי, חביבים דברי סופרים יותר מדברי תורה, שהרי ר' טרפון אילו לא קרא ק"ש כלל לא היה עובר אלא בעשה, וע"י שעבר על דברי בית הלל שאמרו הולך אדם בדרך וקורא ק"ש שנא' ובלכתך בדרך, והוא עמד וקרא, נתחייב מיתה על שם (קאמ ר'), "פורץ גדר ישכנו נחש", וזהו מה שנא' "כי טובים דודך מיין". ועוד איתא בירושלמי (ע"פ פ"ג ד') "כי טובים דודך מיין", חבירי אמרי בשם ר' יוחנן, חביבים דברי סופרים מדברי תורה, שכן האומר אין תפילין לעבור על ד"ת פטור, אבל האומר חמש טוטפות יש, להוסיף על דברי סופרים, חייב, וזהו מה שנא' "כי טובים דודך מיין". ואשר על כן, כיון שמצות הדלקת נר חנוכה היא המצוה האחרונה שתיקנו חכמים בחיוב על כלל ישראל, לכך חביבה היא ביותר!

ויש להוסיף שמצות נר חנוכה מעלה על נס, את היותנו אומה המתייחדת בקבלת דתה מדור לדור ומשעבודת לחכמים, ואינה סרה מדבריהם ימין ושמאל, שכל גופי תורה תלוי בזה, שהרי אנו מברכים אשר קדשנו במצוותיו וציוונו, וכל הציווי בנר חנוכה בא רק מכוח לא תסור, כמ"ש הרמב"ם כנוכר, לכך מצות נר חנוכה חביבה עד מאד. ובפרט לפי שלא תסור, הוי ממש היפך תרבות יון, שרצו לסלק את התורה לקיימה לפי החשקים והתאוות, לכך חביבה עד מאד, שהיא מגדל אור ויסוד גדול לחיזוק תורה שבעל פה, וחיוב הציות לגדולי ישראל.

יישוב ט' - התחדש בה ריבוי הידורים

ע"ל דמצות חנוכה חביבה היא, שהיא המצוה היחידה שהתחדש בה דין הידור, ומקיימים אותה בהידור, ויש בה כמה וכמה הידורים, כמ"ש בגמרא שבת (כז,): מצות חנוכה נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין, ב"ש אומרים יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך. וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. ויש בה גם הידור בטיב המנורה, ובטיב השמנים, ובדקדוק הזמן, וכן יש בה עוד הידור להדליק בכל פתח מפני החשד (שבת כז,). ויש גם הידור להדליק בפתח ביתו, ובתוך י' טפחים, וכן להדליק גם בבית הכנסת, ועוד הרבה הידורים, ובכ"ז אין בזה איסור משום כל תוסף, אף בעיקר ההידור שמוסיף בנרות או בשמן, משא"כ שאר מצוות אם בא להוסיף בהן עובר על כל תוסף.

יישוב י' - בקיימה נעשה האדם מוקף במצוות

ע"ל עפ"י ש במנחות (נב,): חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה במצוות, תפילין בראשיהן ותפילין בזרועותיהן וציצית בבגדיהן ומזוזה לפתחיהן, ועליהן אמר דוד (תהלים קי"ט), "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך", ע"ש. ובספרי (סוף ואלפמן פסקא ל') בני, היו מצויינים במצוות, כדי שתהיו רצויים לי. והנה איתא בגמ' (שבת כז,): מניחין נר חנוכה משמאל כדי שתהיה מזוזה מימין, וכן פסק הרמב"ם (פ"ד ה"ז), ואיתא בשאליות דרב אחאי גאון (ווסל, שאלתא כ"ו) דמזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, ובעל הבית בטלית מצויצת עובר ביניהם לקיים החוט המשולש לא במהרה ינתק, וכ"כ השו"ע (תע"ט פ"ה). ובמאירי נוסף: "ויבוא בעל הבית בתפילין ובטלית מצויצת ביניהם, שנא' חונה מלאך ה' סביב ליראיו". ובה נחא היטב, שנה חנוכה מצוה חביבה, שעל ידה האדם נעשה מוקף בהרבה מצוות, ומבואר בחז"ל כנ"ל שחביבותן של ישראל כשהם מוקפים במצוות.

הוצאת גלילי זהב

אספקלריא למאורעות התקופה

100 סיפורים

דרשות וסיפורים על מבחר עניינים, על המלחמה מז' באוקטובר למניינם, אסון הר מירון, הטבח ברר נח, ימות המשיח, הפיצוץ בנהר יעקב, ועוד ועוד. סיפורים שלא ראו אור, על מון הרב עובדיה יוסף, מון הגר"ח קנייבסקי, ומון ר' גרשון אדלשטיין. פרקים מיוחדים וסיפורים על לימוד תורה, מידות, בין אדם לחבירו, ספר מדהים!!! דברי חיזוק חוצבי להבות אש וסיפורים מפעמיים. לא היה כבושם זה!!! עריבות ומתיקות התורה מובטחת!!! הסכמות נלהבות מגדולי ישראל וגדולי ראשי הישיבות שליט"א.

להשיג בכל חנויות הספרים ברחבי הארץ

הפצה ראשית: "גיטלר"

מכון "כרם יוסף" בהם ניתן להשיג גם את שאר יצירות ספרי המחבר:

לכירורים: 02-5373570 / 054-84-60007/8

שאלה:

כיצד יתכן שבכל שבעת ימי חנוכה אסור ליהנות מהנרות אבל ביום השמיני מותר?

תשובה:

אם נתערב נר חנוכה האסור בהנאה בשאר נרות, כתב הרמ"א שאפילו אחד באלף לא בטיל, דהוי דבר של מניין. וכתב הט"ז דכל זה כשנתערב בשבעה הימים הראשונים דאז הן חשובים שראויין למצוה ביום המחרת, אבל אם נתערב ביום השמיני כבר בטל חשיבותו, ודינו לכו"ע כיבש ביבש ובטל ברוב.

מקורות:

שו"ע סימן תרע"ג סוף סעיף א', ומשנ"ב ס"ק כ"ב.

שאלה:

כיצד יתכן שע"י הדלקת נר חנוכה בימות החול, עובר על לאו דאורייתא?

תשובה:

שמדליק בשומן או חלב שנתערב בו חלב, ע"י שמדליק את הנר, בפשטות נראה שעובר על איסור בישול בשר בחלב.

מקורות:

ע"י משנ"ב סי' תרע"ג סק"ב, שהביא מהפמ"ג שכתב: שומן או חלב הנאסר מבשר בחלב, אסור להדליק ממנו נר חנוכה. ובשו"ת שער אפרים (סי' ל"ח) ביאר דה"ט כיון דנר חנוכה בעי שיעור, ובשר בחלב דאסור בהנאה אמרינן ביה כותלי מיכתת שיעוריה, וכן בשמן של ערלה אסור מה"ט. אולם באלוהי זוטא (סק"ב) תמה על השער אפרים, מדוע לא ביאר לאסור משום בישול בשר בחלב, דכשמדליק בו ומתחמם הרי מתבשלים הבשר וחלב אהדדי, וק"ל (סי' שי"ח ס"ד) גבי שבת דיש בישול אחר בישול בלח. ובשו"ת שבות יעקב (ח"א סי' ל"ז), הביא קושיית השואל ע"ד האלוהי זוטא, דבנר כיון שמחממו לבערו מהעולם, וראש הפתילה הדולקת הוא שורף וקלי איסורו, א"כ לא מיקרי בישול אלא הבערה, דבזה שדולק מבערו מהעולם, ולא מיקרי בישול א"כ יכול לאכול ע"י בישול זה. והשבו"י השיב לקיים דברי גיסו בעל הא"ז, והובאו דבריו בפמ"ג.

ובספר שלמי תודה (חנוכה סי' ז' אות ג') העיר ע"ד האלוהי זוטא ממ"ש בשו"ע (סי' שי"ח סט"ז), דשומן קרוש גידון כיבש אע"פ שסופו חוזר ונימוח מהחום, וא"כ ה"נ השומן או החלב שכבר נתבשלו והוא קרוש כיון דדינו כיבש אין לאוסרו משום בישול. ולכא' י"ל בפשיטות דמיירי בשומן וחלב שאינו קרוש לגמרי.

ועפ"ז יש ליתן טעם למה הזהיר בנר חנוכה זוכה לבנים ת"ח, שכנגד שהוא משולש במצוות, זוכה גם שיהיו דור אחר דור משולשים בתורה, כעין מ"ש בב"מ (סב), כל שהוא ת"ח ובנו ת"ח ובן בנו ת"ח, שוב אין תורה פוסקת מזרעו לעולם, שנא' (שפטיה נ"ט) "ואני זאת בריתי וגו' לא ימוש מפך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם". ועיין כתובות (סב), שעל כגון זה קראו "החוט המשולש לא במהרה ינתק". [ולפי"ז סגולת הזהיר בנר שיהיו בניו ת"ח, דוקא אם הוא ת"ח, ובוה עוד יישוב למה זוכה שיהיה בנו ת"ח ולא הוא].

ועל פי זה יבואר מה שמצינו להגאון המקובל רבי יצחק בנו של הראב"ד, שכתב שקיבל מאליהו הנביא זכור לטוב, דהנה אמרו רבותינו ז"ל שהזהיר בנר חנוכה יהיו לו בנים ת"ח, וקשה שהיה כל העולם מדליקין נרות חנוכה, ואין כולם ולא רובם זוכים לבנים זכרים ת"ח. וכתב שאין לתמוה מזה, שהאמת שהחכמים אמת ודבריהם אמת, ואף שכל העולם מדליקין נרות חנוכה, ורובא דרובא יוצאין ידי חובתן, אבל מיעוט דמיעוט זהירים להדליק כפי כל פרטי המצוות והדקדוקים, שהזהיר בהדלקתן בכל פרטיה ודקדוקיה יקנה וישגי בכוח המצוה ובסגולתה בנים זכרים ת"ח. והקשה גיסי המפואר הגאון הגדול מוהר"ר יעקב זר שליט"א אב"ד יראים ב"ב וראש כולל "יקירי ציון" בהקדמת ספרו אור יעקב (ט"ס), איזה דקדוקים יש בהדלקתן, והלא רבים מדליקים בחנוכויות כסף טהור, ושמן זית זך, אפילו יותר משיעור שתכלה רגל מהשוק, וביאר שאינם מודקדקים להדליק בזמן ממש, ודפח"ה. ברם לאור האמור נראה לומר, שחלק מהדקדוק במצות הדלקת נר חנוכה, שיהיה האדם משולש במצוות, נר חנוכה בשמאל הפתח דוקא, וצריך שיהיה גם הציצית בדקדוק רב, וגם המזוזה, וגם הוא ת"ח כנ"ל, לכן לא כל העולם זוכים לזה.

יישוב י"א - נר חנוכה מעלה על נס חיבת המקום עלינו

בספר רץ כצבי (מנחת סי' ד' עמ' ס'), מביא מת"ח אחד שהוסיף להקשות שמלבד הרמב"ם שכתב על נר חנוכה שמצוה חביבה היא מאוד, מצינו כן אף בתוספות בסוכה (שו"ד ס"ח ס"א), שבשאר מצוות כגון לולב וסוכה, לא תיקנו לברך לרואה אלא גבי חנוכה, משום חביבות הנס, וכיו"ב כ' התוספות (שם מה' ד"ה ע"ה). וביאר ע"פ מה שחידש הפני יהושע, שעיקר נס חנוכה לא היה אלא כדי להודיע לישראל חיבת המקום עליהם, ושחזרו לחיבתם הראשונה, דבלא"ה לא הוצרכו לנס פך השמן כיון שטומאה הותרה בציבור, ואינו דומה נס חנוכה לשאר הנסים שנעשו לישראל שהיה בהם צורך שעה, כגון קריעת הים, או נס פורים, שהיה בהם צורך גדול, אבל כאן נס פך השמן כל מהותו היה כדי להראות חיבתו של הקב"ה לישראל, ולפי"ז עיקר תקנת מצות נר חנוכה, ליתן שבח והודאה על הנס שנעשה בפך השמן להראות חיבת המקום עלינו, ולפיכך זו היא המצוה החביבה ביותר, וחביבה היא בעצם משום שיש בה גילוי מיוחד על חביבותו של הקב"ה לישראל, וגם כלל ישראל מראה בזה חביבותו למצוה, ומשום כך תיקנו בה חז"ל יותר חיובים, כגון דין הרואה, ומהדרין, משא"כ בשאר המצוות, ודפח"ה. וע"ש ברץ כצבי מה שהוסיף לתרץ בזה.

יישוב י"ב - חביבות נר חנוכה לקדש את החול

המפרשים מתרצים עוד דבשאר המצוות, כיון שקיומם בעת מועד וחג, לא מרגישים כ"כ חביבותן, שהארת המועד גדולה, והוי כשלהבת הדולקת לאור היום, אבל מצות נר חנוכה שמקיימים אותה בימי החול, נרגשת הארתה וחביבותה היטב, כנר המאיר בחושך אפילה, שהאור בוקע ועולה ומתחך את החושך. ובוה יש לפרש הטעם שתיקנו להדליק בערב שבת מבעוד יום, אף שההדלקה אינה בזמן כלל, דבשבת עצמה לא שייך להדליק, לא רק מצד שבת, אלא מצד נר חנוכה שצריך שתהיה הארה מצד ההדלקה עצמה כנ"ל, ויסוד זה מקביל למה שאירע בנס חנוכה שגברו בית חשמונאי על מלכות יוון, שרצו לחלל הקודש, ולכן עתה במצות נר חנוכה מקדשים את החול, וזה טעם חביבות מצות נר חנוכה עד מאד, כי על ידה אנו מהפכים חול לקודש, ואין לך חביבות גדולה מזו, וזו כל תכליתנו בעולם.

שלמנו ותזוי נפשיכם

להאזנה לשיעורי המרתקים של הרב יוסף זוי סימן טוב שליט"א מוזכר סדרת "כרם יוסף" על הש"ס וסדרת "אשכול יוסף" עה"ת והמנועים
073-371-8053
לקבלת ציטוטק והאזנה בשידור זוי:
זויג והקשי #
בקו: 12 שיעורים לזנוכה

לכות ידידנו האזנים הקרים והנעימים אוהבי התורה מכלאים מצוות כרימון וריזום הטוב נורף באפרסמון
כספר **גדעון זיסים** היו וכספר **אהרן זיסים** היו
אורך ימים ויעזו זויים וכבוד אושר ועושר
בראות איתנא ונהורא מעליא ועושר ועושר וכוט"ס
בכלל הברכות ידיד הקר המשתדל ה"ה **שלומי זיסים** היו
מוקדש ומנוח לע"ה **הוריהם הקרים:**
סאלם אליה בן מסעודה זל, **נוריה** בן נוריה זל
זיסים בן נוריה זל, **שרה** בן נוריה זל, **זיסים** מועלם בן סלימה זל
מיכאל בן חזיה זל, **נח** בן חזיה זל, ת.נ.צ.ב.ה.

"עין זויים דאי למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

לחוש מתקנות ועריבות טוב התורה, להשתגע ולהתלהט אזוריה.
"ולא ייושב בעיניהם מלא עולם כסף זהב למאומה" ...
כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם!
"אשכול יוסף" - "מועדים", הוא כרך בסדרה, ומכיל מאות וידידים ומערכות רבות לזנוכה.

054-84-60007/8 הביאו ספרי המוזכר לביתכם